

Milano 2008: Rafinovaný luxus v kombinaci s novými materiály

Author: SF / Petr Bým | Published: 16.05.2008

Začněme na té nejobecnější úrovni - co ukázal poslední milánský salon, kam směřuje soudobý nábytkářský design?

Hned na začátku musím zkonstatovat, že můj dojem ani zdaleka nemůže být komplexní. Salon je příliš

velký, myslím, že není v lidských silách navštívit všechny expozice. My jsme se soustředili na pavilony věnované designovému nábytku. Řekl bych, že v této oblasti nedošlo k žádné dramatické změně. Vývoj je kontinuální a snad bych ho mohl charakterizovat jako směřování ke stále rafinovanějšímu a sofistikovanějšímu projevu. Patrný je také zájem o nové materiály a jejich netradiční využití. Letos je zjevně v oblibě kůže, na veletrhu byly k vidění nejen kožené židle a stoly, ale i skříně, postele nebo dokonce koberce, často také kůže kombinovaná s kožešinou. Přitom vždy s originálním zpracováním povrchu jak co do dezénu, tak barev. Stále oblíbené je dřevo, a právě u něj je zjevná ta už zmíněná sofistikovanost - tento materiál se dnes tvaruje pomocí počítačů, to znamená, že designéři mohou vyzkoušet doslova všechny tvary, což dříve, kdy se dřevo opracovávalo stroji s lineárním posunem rezných nástrojů, bylo obtížné.

..

Velká pozornost se dnes věnuje kuchyním. Co v tomto ohledu signalizoval letošní milánský salon?

Trend je jednoznačný. Kuchyně jsou považovány za součást obytného prostoru, ničím se už neoddělují od ostatních místností. Na domácí vaření dnes mnoho času není, zákazníci proto chtějí, aby v té době mohli komunikovat s ostatními členy domácnosti nebo i s návštěvou. Kuchyně také bývá nejdražší místností v bytě, lidé tedy usilují o to, aby byla vidět, mají zájem tuto část bytu prezentovat, je to tak trochu i věc prestiže. Nejspíš proto leckdy na první pohled nepoznáte, že jde o místnost pro přípravu

jídla. Sofistikované technické vybavení kuchyní se dnes obvykle skrývá za nejrůznějšími panely, zástěnami či v zásuvkách. Mění se také upořádání pracovních ploch, už se všechno neodehrává u stěn, v oblíbě jsou naopak pracovní ostrůvky umístěné v prostoru, díky čemuž také víceméně padají dosavadní rozměrové standardy. Je zde i zřetelná inspirace špičkovým prostředím profesionálních kuchyní. A všude je patrný zájem o obohacení materiálové základny, myslím, že dnes je v kurzu hlavně přírodní kámen. Kuchyně se díky tomu všemu stávají velmi luxusní záležitostí.

Co bylo vidět na expozicích koupelen?

Dá se říci, že podobné tendence jako u kuchyní. Rozměrově se koupelny zvětšují, stávají se více pobytové či relaxační, zařízení je také bohatší. Za všechny zajímavé exponáty zmíním dřevěnou nebo kamennou vanu umístěnou ve volném prostoru. Ta tendence ke zvětšování koupelen je patrná třeba i na tom, že sprchové kouty se umísťují zvlášť, už dávno tedy nestačí pouhá zástěna u vany a držák na sprchu nad ní. Pochopitelně hlavně sprchy a sprchové kouty poskytují hodně prostoru pro novou techniku, například masážní trysky nebo velkoplošné hlavice s efektem deště a podobně věci. Co se materiálu týká, roli, kterou před léty v koupelnách hrála keramika, přebírá dřevo, které se využívá i jako dlažba či obklad, a dále kámen a sklo. V oblíbě je také luxusní materiál corrian, což je vlastně umělý kámen na bázi mramoru.

Stavební fórum

Jak hodnotíte nabídku na našem trhu vzhledem k tomu, co bylo letos prezentováno na milánském salonu?

Na našem trhu je k mání jen nepatrný zlomek toho, co se vystavovalo v Milánu. A navíc jde často o náhodný výběr. Vedle toho se k nám designový nábytek dostává s jistým zpožděním. Pravda ale je, že někdy se v Milánu vystavují prototypy, takže určitý časový odstup se projevuje i na jiných trzích.

Má tedy návštěva milánského salonu pro českého architekta nějaký hmatatelný význam?

Bezesporu. Jednak se návštěvník seznámí s tím, kam špičkoví výrobci nábytku a nábytkářský design směřují, jednak samozřejmě i s praktickými možnostmi. A to lze většinou zužitkovat ihned - velké firmy na salonu obvykle představují už hotové řady, které lze mít v podstatě okamžitě. Ale hlavně jde o tendence, myšlenky, ideové proudy. Byty či domy jsou vlastně jakési obálky na své uživatele a jejich nábytek. Seznámit se s tím, jak se tyto obálky plní, je pro člověka z oboru velmi užitečné. Tím spíše, že český zákazník zatím možná není tak vyspělý jako dejme tomu italský, ale moc za ním nezaostává. A zákazník je koneckonců vždy základní článek tvorby interiérů - v Milánu je velmi dobře vidět, co dnes vyžaduje, co jaksi visí ve vzduchu a jak na to nábytkářský design reaguje.

16.05.2008 14:25, SF / Petr Bým